

Toruń, 12.06.2019

Piotr Grabowski

Widowisko Masowe.

Analiza przekazu live. „Jednego Serca, jednego Ducha”.

Koncert. Inspiracje, narzędzia, praktyka

Wstęp

Koncert "Jednego Serca, jednego Ducha" jest corocznym artystycznym wydarzeniem masowym w dniu Bożego Ciała, odbywającym się w Parku Sybiraków w Rzeszowie, traktowanym jako największy koncert społeczno – religijny w Europie, gromadzący ponad 150 wykonawców.

Pomysłodawcą koncertu jest Jan Budziaszek i współpracujący z nim księża Andrzej Cyprysia i Mariusz Mika. Koncert ma na celu promowanie muzyki sakralnej, zachęcając tym samym społeczność chrześcijańską do czynnego udziału w obrzędach religii katolickiej.

Wydarzenie i jego tło. Prawda miejsca.

Głównymi atutami, specyficzną atmosferą Bożego Ciała są od zawsze radość, entuzjazm, zauroczenie, wiosna, rozkwitająca zieleń, muzyka, śpiew, taniec, morze rąk, ramiona wyciągnięte ku niebu, uśmiechnięte twarze pięknych młodych ludzi, grupki znajomych, przyjaciół, tłum 45 tysięcy serc, a także swoista mistyka wydarzenia, kontemplacja, cisza, modlitwa, blask świateł oświetlających twarze. Cel przekazu? I pytanie czy to możliwe by widzowi, poprzez technologiczne możliwości „on air” płynące z eteru przekazać a raczej przybliżyć wrażeniowo ogrom bodźców, rzeczywistości gorącej, doświadczanej przez uczestników koncertu „Jednego Serca, jednego Ducha”? Klimat miejsca, data wydarzenia, atmosfera, radość i skupienie modlitwy? Czy owa metafizyka jest przekładalna na język obrazu i dźwięku?

Teza. Inspiracje historyczne. Inspiracje współczesne.

Poszukiwanie narzędzi, współczesna praktyka realizacyjna.

Tak. Pod warunkiem zastosowania środków przynależnych przekazowi telewizyjnemu, na który, poza oczywistym tzw. sygnałem; obrazem i dźwiękiem są zawarte składowe takie jak kolor, faktura, przestrzeń, ruch, na te z kolei składają się możliwości operatorskie; ilość kamer, ich ruch i ich kąty widzenia, inscenizacja płaska czy głębinowa ustalana w czasie prób uwzględniających założenia kierunków i wielkości planów, obiektywy, ogniskowe, wielość dźwięku, wreszcie scenografia, pora dnia, ustawienie sceny wobec południa i zachodu słońca, godzina planowanego wydarzenia. Odpowiedź na pytanie o „wierny” przekaz jest trudne. Jest on możliwy teoretycznie, ale pod warunkiem stworzenia skojarzeń i odniesień do własnych doświadczeń i wyobrażeń. Mocnych, ale pozbawionych wielu zmysłów jak dotyk, smak czy zapach. Nie mniej możliwych... Scena i obraz telewizyjny rządzą się odmiennymi prawami i jest sztuką je wypośrodkować...

Telewizja to przekaznik zimny (wg Marshalla McLuhana), w przeciwieństwie do filmu czy teatru, ale wyobrażenia podparte obrazem i dźwiękiem mogą się stać bardzo sugestywne i tworzyć „nową” społeczność odbioru. Wiara jest uczuciem wyższego rzędu, a jej przekaz stanie się realny gdy uwagę widza skierujemy na aktywność sceniczną i reakcję, spójne z własnymi odczuciami, czyli zbliżone do działań „tam” na miejscu. Przeważająca część obrazu i dźwięku opisuje stany i zachowania będące reakcją na akcję sceniczną. Zatem proces przygotowania jak i samej transmisji telewizyjnej musi założyć i uwzględniać przewidywalność wydarzenia i jego klimat.

Wnioski.

Rzeszowski koncert "Jednego Serca, jednego Ducha" to swoista hybryda wydarzenia artystycznego i religijnego. Przeniesienie „prawdy” o nim zdaje się być możliwe dzięki użyciu metod wykorzystywanych np. w skrajnie różniących się tematycznie przedsięwzięciach: transmisji telewizyjnej Drogi Krzyżowej w rzymskiego Koloseum oraz przykładowo corocznego festiwalu Tommorowland w Belgii.

W rozprawie dokonałem merytorycznej, technicznej i psychologicznej analizy poszczególnych środków wyrazu zastosowanych w realizacji koncertu "Jednego Serca, jednego Ducha", a posiadających również swoje implementacje i doświadczenia w różnych gatunkowo i merytorycznie realizacjach.

Za przedmiot analizy uznałem zdjęcia, ustawienie kamery i metody obserwacji (subiektywna i obiektywna, ruchoma i statyczna), obiektywy, kompozycja obrazu, kolorystyka, następstwa planów, rytm i dynamika, dźwięk, światło, koncepcja plastyczna, system znaków i znaczeń.

Analizując całą złożoność realizacji podjąłem próbę dowiedzenia możliwości przekazu metafizyki zdarzenia w miejscu akcji widowiska sakralnego, współczesnym warsztatem będącym w dyspozycji medialnej.

P. GRABOWSKI

Torun, 12.06.2019

Piotr Grabowski

Mass Event.

Live Broadcast Analysis. „One Heart, one Spirit”. Concert. Inspirations, means, practice

Introduction

The concert "One Heart, one Spirit" is an annual artistic mass event on the Corpus Christi holiday which takes place in the Siberians' Park in Rzeszów. Gathering over a hundred and fifty artists, it is treated as the biggest social and religious concert in Europe.

The event and its background. The truth of the place.

The main attributes and the special atmosphere of Corpus Christi holiday has always been joy, enthusiasm, enchantment, spring, bursting greenery, music, singing, dance, the sea of hands and arms stretching in the air towards the sky, smiling faces of beautiful young people, groups of friends, a crowd of 45,000 hearts, as well as the special mysticism of the event, contemplation, silence, prayer and candle flames lighting up faces. What is the aim of the broadcast? The question arises whether it is possible by using technological means to transmit to the viewer the huge number of impressions, the intensity of the 'One Heart, one Spirit' concert experienced by its participants? The atmosphere of the place, the day of the event, joy and concentration of prayer? Is it possible to transmit this metaphysics audio-visually?

Assumption. Historical inspirations. Contemporary inspirations.

The search for tools and present work practice.

Yes, on the condition that we use means characteristic of television broadcast, which apart from the apparent so-called signal - sight/picture and sound, includes other components such as colour, texture, space, movement, which are the result of camera work with such factors as the number of cameras, camera movement, camera view-points, or depth of field decided upon during the rehearsals when the directions and shots are tested, lenses, focus, multi-sound track, and finally the set design, the time of the day, the stage position in relation to the positions of the noon-day sun and the sun set, the time of the planned event.

The answer to a question about a 'faithful' broadcast is difficult. It is possible in theory to create associations and references to your own experiences and imagination - strong but deprived of sensual experience of touch, taste and smell. The stage and television image are governed by different rules and it is difficult to find a compromise...

According to Marshall McLuhan, television is a cold means of transmission unlike film or theatre, however, the ideas supported by image and sound may become very suggestive and create a "new" group of recipients. Faith is a feeling of a higher rank and its broadcast will become real if we direct viewers' attention to the stage action and reactions coherent with our own feelings, similar to the actions occurring in the place itself.

The majority of the image and sound shows behaviour which is a reaction to the stage action. That is why the preparatory stage and the broadcast itself must take into consideration certain foreseeable factors and the atmosphere of the event.

Conclusions

The Rzeszow, "One Heart, One Spirit" concert is some kind of hybrid of an artistic and religious event. Transmitting its true character seems to be possible by applying the methods used on other completely different thematically occasions such as the television broadcast of : 'The Way of the Cross' from the Coliseum in Rome or the annual festival, 'Tommorowland' in Belgium.

In the dissertation, I have conducted a merithorical, technical and psychological analysis of means of expression used in the broadcast of the concert which were also implemented in other broadcasts different in terms of theme and type.

In order to carry out this analysis, I took into consideration the image, the position of the camera and the methods of observation, (subjective vs. objective, moving vs. stationary), lenses, image composition, colour, sequence of the size of shots, rhythm and dynamics, sound, light, artistic concept - a system of signs and meaning.

While analysing the complexity of the broadcast, I attempted to prove that it is possible to transmit the metaphysics of the event using means and skills available to contemporary media.

P. GRABOWSKI